روزنامه صبح
سیاسی، اجتماعی، اقتصادی
توسعه ایرانی

صاحب امتیاز: موسسه اطلاع رسانی و خبرگزاری ایلنا
مدیرمسئول: مسعود حیدری
زیر نظر شورای سردبیری
مدیرفنی و هنری: کیوان وارثی

چاپ: کارو کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷
نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه نرسیده به روانمهر، پلاک ۱۳۲
تلفن تحریریه: ۶۶۹۵۶۶۰۰(۰۲۱)
toseeirani.ir

PDF Compressor Free Version
toseeirani.ir

وقتی ژاپن به جای ایران از اعتبار فوتبال آسیا دفاع کرد

شمشیر سامورایی، سپر ایرانی!

«آبروی آسیا» عبارتی است که در ایران برای تیم‌ملی به کار برده می‌شود اما در رقابت‌های جام‌جهانی ۲۰۱۸، ژاپنی‌ها بیشتر از هر کشور آسیایی دیگری مورد توجه قرار گرفته‌اند. ایران در دفاع کردن، صاحب سبک شده اما فوتبال مدرن و جذاب ژاپن، کره‌جنوبی، استرالیا و حتی عربستان، کیفیت نمایش‌های تیم ملی در روسیه را به چالش می‌کشد.

حذف قهرمانانه ژاپن مقابل بلژیک، آخرین بازمانده آسیایی را نیز از جام‌جهانی ۲۰۱۸ کنار زد. سامورایی‌ها نتیجه را به حریف واگذار کردند اما در بیشتر دقایق بازی، فراتر از حد انتظار ظاهر شدند و با این نمایش شگفت‌انگیز، به دفاع از اعتبار فوتبال آسیا پرداختند. این تیم، بلژیک پرستاره را به حد مرگ ترساند و حتی بعد از گل مساوی حریف، ترجیح داد به جای رفتن به دفاع، با تمام وجود برای به ثمر رساندن گل سوم مبارزه کند. سطح بازی ژاپن، به مراتب بالاتر از مسابقه‌های این تیم در مرحله مقدماتی جام‌جهانی به نظر می‌رسید. آن‌ها به وضوح نشان دادند که با سایر رقبا در آسیا فاصله دارند. پرافتخارترین تیم قاره کهن، با چهار امتیاز از مرحله گروهی به یک‌هشتم نهایی رسید. این قانون کارت‌های زرد بود که سامورایی‌ها را در جدول گروه بالاتر از سنگال قرار داد اما تردیدی وجود نداشت که آن‌ها شایسته این صعود هستند. چراکه در دو بازی اول برابر دو تیم قدرتمند گروه، فوق‌العاده ظاهر شده بودند. تیم‌ملی ایران نیز درست به همین اندازه امتیاز جمع کرد اما سبک بازی دو تیم، تفاوت‌های چشمگیری داشت. تیم کی‌روش در اواسط دیدار با مراکش، حتی با نتیجه تساوی نیز راضی به نظر می‌رسید. در این تیم، نقشه‌های متنوعی برای رسیدن به گل وجود نداشت و برخلاف ژاپن که دو بار در جریان بازی توپ را به تور دروازه کورتوآ رساند، تیم ملی نتوانست در جریان بازی به گل دست پیدا کند. «دفاع کردن» بزرگ‌ترین هنر تیمی بود که موفق نشد در فاز هجومی نیز به همین اندازه منظم و هدفمند باشد. ایران در جام‌جهانی بیشتر از کره‌جنوبی، عربستان و استرالیا امتیاز به دست آورد اما کیفیت و سبک بازی این تیم، عنوان «بهترین تیم آسیا» را از تیم ملی گرفت. عربستان که جام را با یک نتیجه تحقیرآمیز شروع کرده بود، تنها یک گل از روگوئه دریافت کرد و در دیدار سوم، مصر را با محمد صلاح شکست داد. این تیم در هر سه مسابقه، رویکردی کاملا هجومی داشت. کره‌جنوبی با کنار زدن آلمان، خالق یکی از بزرگ‌ترین شگفتی‌های تاریخ جام‌جهانی شد و استرالیا برابر فرانسه پرستاره، به خوبی مقاومت کرد و تنها با بدشانسی نتوانست دانمارک را شکست بدهد. برخلاف آنچه در ایران تصور می‌شود، مهم‌ترین رقبای آسیایی تیم‌ملی به شدت پیشرفت کرده‌اند و آنچه آن‌ها در زمین انجام می‌دهند، بیشتر از نمایش مطلقا دفاعی تیم کی‌روش، به تعریف فوتبال امروزی نزدیک است.

میانگین مالکیت توپ تیم ملی در سه مسابقه جام‌جهانی تنها «۲۷ درصد» است و این یکی از ضعیف‌ترین مالکیت‌های توپ در جام به شمار می‌رود. ژاپنی‌ها در چهار بازی به صورت میانگین «۵۳ درصد» مالکیت توپ را در اختیار داشته‌اند. این آمار برای کره جنوبی «۳۷ درصد»، برای عربستان «۵۹ درصد» و برای استرالیا «۵۱ درصد» است. ایران به لحاظ شوت‌زنی نه‌تنها ضعیف‌ترین تیم آسیا، بلکه ضعیف‌ترین تیم جام‌جهانی ۲۰۱۸ به شمار می‌رود. همه این «حماسه‌سازی‌ها» و جشن‌های خیابانی، برای تیمی رقم خورده که در جام‌جهانی حتی از تیم ضعیف پاناما نیز دو شوت کم‌تر زده است. پسران کی‌روش در جام جهانی ۲۱ بار شوت‌زنی کرده‌اند و تنها چهار شوت درون چارچوب داشته‌اند. استرالیا با ۳۲ شوت و هشت شوت درون چارچوب، کره‌جنوبی با ۳۳ شوت و ۱۱ شوت درون چارچوب، عربستان با ۳۶ شوت و ۱۰ شوت درون چارچوب و ژاپن با ۴۲ شوت و ۱۶ شوت درون چارچوب در چهار مسابقه، همگی در این زمینه بهتر از تیم ملی ظاهر شده‌اند. در واقع تیم‌ملی برخلاف آنچه عموما گفته می‌شود، هنوز یک تیم «کامل» نیست. اگر هدف تنها دور نگه داشتن توپ از دروازه خودی باشد، بازیکنان تیم ملی به خوبی از پس این ماموریت برمی‌آیند اما زمانی که هدف نزدیک کردن توپ به دروازه حریف باشد، مهره‌های ایران از آمادگی لازم برای ایجاد فرصت‌های ایده‌آل برخوردار نیستند. بعد از حذف آرژانتین از جام‌جهانی ۲۰۱۸ با اشتباه‌هایی باور نکردنی در خط دفاع، به کنایه گفته می‌شد که این تیم شبیه خودرویی است که در قسمت جلو از بدنه فراری و در قسمت عقب از بدنه یک فولکس واگن متعلق به نیم قرن قبل بهره می‌برد. وضعیت ایران نیز درست برعکس به نظر می‌رسد. تیمی که در دفاع کم‌نقص و مستحکم است اما به وقت حمله، دست و پایش را گم می‌کند. تیمی که برای «گل نخوردن» به زمین می‌رود و در مسیر رسیدن به این هدف، حتی به زیر توپ زدن نیز روی می‌آورد.

برای چندین سال، تیم‌ملی ایران صدرنشین رنکینگ فیفا در بین تیم‌های آسیایی بوده است. جام‌جهانی اما مشخص می‌کند که این صدرنشینی نمی‌تواند به معنای برتری ایران بر جدی‌ترین رقبای هم‌قاره باشد. کارلوس کی‌روش در این سال‌ها زمان زیادی را به ستایش از جایگاه تیمش در این رنکینگ اختصاص داده اما تنها دو دیدار دوستانه نسبتا سخت با تونس و ترکیه قبل از جام‌جهانی، موجب شدند که استرالیا در بالاترین نقطه رنکینگ آسیایی‌ها جایگزین ایران شود. تیم ملی معمولا با حریفان بزرگ دیدار تدارکاتی برگزار نمی‌کند و برتری در مسابقه با حریفانی مثل سیرالئون، بیشتر از شکست خوردن از برزیل برای رنکینگ فدراسیون بین‌المللی فوتبال اهمیت دارد. تماشای جام‌جهانی ۲۰۱۸ باید در درجه اول، احتمال فریب خوردن از جدول فیفا را در فوتبال ایران به صفر برساند. برخلاف آنچه بعد از تساوی با پرتغال تکرار می‌شد، ایران «تنهاترین» و «جدی‌ترین» مدعی قهرمانی جام ملت‌های آسیا نیست. این تیم تنها چند ماه دیگر در امارات، باید روبه‌روی حریفانی قرار بگیرد که فوتبال را پیشرفته‌تر، اصولی‌تر و تکامل‌یافته‌تر دنبال می‌کنند. آیا قرار است تیم‌ملی در جام ملت‌ها نیز تنها به دفاع بپردازد؟ آیا در این تورنمنت نیز مهاجمان تیم تا حوالی محوطه جریمه خودی عقب خواهند آمد؟ ایران برای قهرمانی آسیا، باید با اقتدار بیشتری به زمین مسابقه برود. در این جام دیگر هیچ شکستی، مردم را برای شادی روانه خیابان‌ها نخواهد کرد. حتی اگر یکی از حریفان، ژاپنی باشد که مقابل بلژیک و تمام ستاره‌هایش، یک فوتبال دلچسب و تماشایی را به نمایش گذاشته است.

گزارش

کارلوس کی‌روش در سال‌های اخیر پیشنهادهای زیادی داشته اما این پیشنهادها فقط در رسانه‌ها مطرح شده است

تمام پیشنهادهای آقای سرمربی

فدراسیون فوتبال پیش از جام‌جهانی تردیدهای فراوانی برای تمدید قرارداد کی‌روش داشت و شاید همین مساله باعث شد به جای پیشنهاد تمدید چهار ساله قرارداد، پیشنهاد یک ساله به مرد پرتغالی ارائه کند. کی‌روش پیش از سفر به روسیه، پیشنهاد تمدید یک ساله قراردادش را رد کرد و حتی در مصاحبه‌ای مدعی شد پرونده حضورش در ایران پس از جام‌جهانی بسته می‌شود. او آن زمان اعلام کرد دو پیشنهاد از کشورهای آسیایی و دو پیشنهاد از باشگاه‌های انگلیسی دارد و قرار است پس از جام‌جهانی به آنها پاسخ دهد. البته این پایان ماجرا نبود چراکه پس از بازی‌های تیم ملی در روسیه، فدراسیونی‌ها تردیدها را کنار گذاشتند و همه‌جوره خواستار تمدید قرارداد با کارلوس کی‌روش شدند. پس از بازگشت تیم‌ملی به ایران، مهدی تاج از ماندنی شدن کی‌روش صحبت کرد اما این روزها برخی از رسانه‌های بین‌المللی خبر از جدایی مرد پرتغالی داده‌اند. عصر یک‌شنبه خبرگزاری رویترز مدعی شد کی‌روش با فدراسیون ایران به توافق نرسیده و روز گذشته هم یک سایت مراکشی این خبر را رسانه‌ای کرد. با این داستان حالا همه کی‌روش را به نیمکت آفریقای جنوبی نزدیک می‌دانند و از پیشنهادهای پرتعداد این مربی سخن می‌گویند، پیشنهادهایی که در سال‌های اخیر فقط در رسانه‌ها مطرح شده است. به همین بهانه نگاهی به تمام پیشنهادهای کارلوس کی‌روش در این چند سال داشته‌ایم.

تاتنهام، ساندرلند، لیدز و منچستریونایتد اواخر دی‌ماه ۹۲، زمزمه‌هایی درباره پیوستن کارلوس کی‌روش به تاتنهام هاتسپرز به گوش می‌رسید. آندره ویاش بوآش از اسپرز جدا شده بود و برخی از رسانه‌ها ادعا می‌کردند مربی پرتغالی تیم ملی ایران گزینه جانشینی این مربی است. تنها چند روز بعد اما مشخص شد دنی لوی تنها دو گزینه برای سرمربیگری تیمش دارد و این دو نفر پوچتینو و فان‌خال هستند. کی‌روش به تاتنهام نرفت. همانطور که نزدیک به یک سال بعد از حضور در ایران، پیشنهاد ساندرلند به او رنگ واقعیت نگرفته بود. تابستان ۹۳ از کی‌روش به عنوان گزینه نیمکت لیدز یاد می‌شد و بعد از جدایی مویس از یونایتد، بعضی‌ها خبر از پیوستن این مربی به شیاطین سرخ می‌دادند. کی‌روش اما همچنان روی نیمکت تیم ملی است و سابقه کار در لیگ جزیره به عنوان سرمربی را ندارد.

دو گزینه همیشگی

خبر تبدیل شدن کی‌روش به یکی از گزینه‌های هدایت آفریقای جنوبی حتی به صفحه اول روزنامه‌های این کشور نیز رسید. این مربی سابقه کار در فوتبال این کشور را داشت و با تیم‌ملی آفریقای جنوبی نیز آشنا بود. آفریقایی‌ها اما هیچ‌وقت برای مذاکره با فدراسیون فوتبال ایران بر سر کی‌روش درخواست رسمی ارسال نکردند. این روند برای تیم ملی ازبکستان هم تکرار شد. بدون استثنا هر سال از ازبکستان و آفریقای جنوبی به عنوان تیم‌های خواهان امضای قرارداد با سرمربی تیم‌ملی ایران نام برده می‌شود اما تفاوت زیادی بین «یکی از گزینه‌ها بودن» و «گزینه اصلی» بودن وجود دارد.

کارلوس در کامرون؟

چند ماه قبل شائبه‌هایی در خصوص حضور کی‌روش روی نیمکت کامرون مطرح شد اما مدیران فدراسیون فوتبال کامرون به جز کارلوس «۷۶ گزینه دیگر» را نیز مدنظر داشتند. در واقع در فهرست کامرونی‌ها، نام تمام مربیان سرشناس دنیای فوتبال دیده می‌شد. حتی چهره‌هایی مثل جان توشاک، ریموند دومنک و لوتار متئوس.

مکزیک، ژاپن و عربستان دعوا بر سر کی‌روش!

ماجرای تعارف‌زدن نیمکت مکزیک به کارلوس کی‌روش، اواسط سال ۹۴ مطرح شد.

وقتی یکی از روزنامه‌های محلی پرتغال از کی‌روش و پائولو بنتو به عنوان مردان مدنظر مکزیک برای تیم‌ملی این کشور نام برد، چند روزنامه ایرانی این خبر را در ابعاد وسیع منتشر کردند اما در خود مکزیک خبری از این دو نام نبود و مدیران ارشد فوتبال در این کشور به سراغ مربیان کاملا متفاوتی رفتند. در «اخبار داخلی» کی‌روش بعد از جام ملت‌های ۲۰۱۵ در آستانه پیوستن به تیم‌ملی عربستان قرار داشت و حتی یک پیشنهاد «نجومی» از این کشور دریافت کرده بود اما در دنیای واقعیت، او بعد از جام ملت‌ها نیز در فوتبال ایران ماندگار شد و به کار در تیم‌ملی ادامه داد. «ژاپن» یکی دیگر از کشورهایی بود که گفته می‌شد بعد از پایان جام جهانی ۲۰۱۴ خواهان جذب کی‌روش است اما این تیم به سراغ هلیل هودزیچ سرمربی وقت الجزیره رفت.

پورتو و آمریکا؛ پیشنهاد مجازی

وقتی صعود تیم‌ملی ایران به جام‌جهانی روسیه قطعی شد، کارلوس کی‌روش در یک مصاحبه دست روی این نکته گذاشت که دو بار پیشنهاد هدایت باشگاه پورتو را رد کرده است. خود کی‌روش اما تاکید کرد که آخرین پیشنهاد از سوی پورتو در سال ۹۶ به او رسیده است. این در حالی بود که دوستان او در ایران مدعی شده بودند که این مربی در سال ۱۳۹۳ با پیشنهاد رسمی پورتو روبه‌رو شده است.

درست مثل پورتو، صحبت‌هایی که در مورد پیوستن کارلوس به تیم‌ملی آمریکا مطرح می‌شد نیز جدی نبودند. حتی همین حالا نیز از تیم‌ملی آمریکا به عنوان مقصد کی‌روش نام برده می‌شود. اگر کارلوس در همه سال‌های نسبتا طولانی حضور روی نیمکت ایران با یک «پیشنهاد بزرگ» به عنوان «گزینه اصلی» مواجه شده و همچنان کار در ایران را انتخاب کرده، رسانه‌ای کردن مستندات این پیشنهاد نباید کار چندان دشواری باشد. هواداران تیم‌ملی اما تا امروز، صحبت از این پیشنهادها را تنها در رسانه‌های نزدیک به آقای مربی خوانده‌اند.

خبر ورزشی

پرسپولیس بدون ارز

باشگاه پرسپولیس برای پرداخت بدهی‌های خارجی خود نیاز مند ارز دولتی از قبیل دلار و یورو است اما با وجود تلاش‌های صورت گرفته از سوی مسئولان این باشگاه، هنوز ارز دولتی از سوی بانک مرکزی به این باشگاه دولتی تخصیص نیافته است. بیش از ۴۵ روز است که مسئولان باشگاه پرسپولیس درخواست خود را به بانک مرکزی ارائه کرده‌اند تا بتوانند ارز دولتی مورد نظر خود را تهیه کنند اما هنوز هیچ اتفاقی نیفتاده و این در حالی است که دیر کرد در این زمینه باعث می‌شود تا این باشگاه دچار مشکلات عدیده‌ای شود. مسئولان باشگاه پرسپولیس باید برای پرداخت مطالبات گابریل و نیلسون، دو بازیکن برزیلی سابق خود ارز دولتی در اختیار داشته باشند و نمی‌توانند از بازار آزاد ارز تهیه کنند. در صورت تهیه نشدن این ارز پرسپولیسی‌ها باید خودشان را آماده محرومیت از حضور در بازار نقل و انتقالات یا کسر امتیاز کنند. فراموش نکنیم پرداخت بخشی از مطالبات برانکو و دستیاران خارجی او نیاز مند در اختیار داشتن ارز است و مشخص نیست بانک مرکزی چرا بعد از حدود یک ماه و نیم با باشگاه پرسپولیس همکاری نکرده و این ارز دولتی را در اختیار این باشگاه قرار نمی‌دهد.

ترابی و دو قرارداد قرمز

مهدی ترابی روز یک‌شنبه و پس از حرف‌وحدیث‌های فراوانی، سراز باشگاه پرسپولیس درآورد و با امضای قراردادی دو و نیم ساله، رسما قرمزپوش شد. جالب اینکه تنها چند ساعت پس از امضای قرارداد، باشگاه تراکتورسازی وارد ماجرا شد و اعلام کرد ترابی بازیکن این باشگاه است! ماجرا از این قرار است که مهدی ترابی در فروردین ماه سال جاری با هدف سرباز شدن در پایان فصل، قراردادی را با مصطفی آجرلو مدیرعامل وقت باشگاه تراکتورسازی منعقد می‌کند و قرار بر این می‌شود تا او در پایان فصل به عنوان بازیکن سرباز به سرخپوشان تبریزی بپیوندد، اما با تغییر مالکیت تراکتورسازی و واگذاری این باشگاه به بخش خصوصی، عملا این قرارداد و تفاهم بین باشگاه تبریزی و ترابی از بین می‌رود. با این وجود تراکتوری‌ها هنوز مدعی هستند با ترابی قرارداد دارند و او باید فصل آینده در تبریز توپ بزند.

بویان؛ مشکل جدید استقلال

استقلال در فصل نقل‌وانتقالات زمستانی سال گذشته، دو خرید خارجی داشت. تیام یکی از این خریدها بود که خیلی زود به یکی از ستاره‌های تیم شفر تبدیل شد و اسم و رسمی برای خودش پیدا کرد. در مقابل بویان مقدونیه‌ای، دیگر خرید استقلال، نتوانست در تیم شفر خودی نشان دهد و به نیمکت پیچ شد. از همین رو استقلالی‌ها برای فصل آینده بویان را نمی‌خواهند و از او خواسته‌اند برای فسخ قرارداد به تهران سفر کند. جالب اینکه بویان تا به امروز به درخواست استقلالی‌ها جواب منفی داده و حاضر نیست قراردادش را فسخ کند. رضا افتخاری مدیرعامل باشگاه استقلال هم در جلسه‌ای با وینفرد شفر، از او خواسته که با توجه به اینکه خودش بویان را به تیم آورده، راهی هم برای فسخ قرارداد هافبک مقدونیه‌ای پیدا کند. با این شرایط هیچ بعید نیست در روزهای آینده نام بویان هم به فهرست شاکیان استقلال در فیفا اضافه شود.

خرید استقلال روی هوا

سایپایی‌ها که این روزها یکی از مهره‌های کلیدی‌شان را به پرسپولیس داده‌اند، حاضر نیستند بی‌خیال ستاره جوان تیم‌شان شوند و مجوز حضور این بازیکن به استقلال را صادر کنند. صیادمنش که پس از درخشش در تیم‌ملی نوجوانان برای خودش اسم و رسمی پیدا کرد، در هفته‌های گذشته با استقلال قرارداد رسمی به امضا رسانده اما سایپایی‌ها مدعی هستند این بازیکن اجازه حضور در جمع آبی‌پوشان را ندارد. مدیرعامل سایپا در این خصوص می‌گوید: «صیادمنش بازیکن تیم سایپاست و در آن فسخ قرارداد آمده است که صیادمنش فقط می‌تواند به یک تیم خارجی برود و در صورتی که او بخواهد در ایران در باشگاهی بازی کند صیادمنش بازیکن سایپاست. هم پدر و هم مدیر برنامه‌های این بازیکن در جریان این مساله هستند.